

TIMOTHEÛS

DE REDDENDE ROTS

Het stoomschip... metende zooveel ton, is op een mijn geloopen en gezonken, derlien van de een en twintig leden van de bemanning zijn gered. De tankboot... groot zooveel ton, is door een duikboot getorpedeerd, de bemanning is door een oorlogschip opgepikt, nadat deze vier en twintig uur in een open boot had rondgezwakt.

Het motorschip... is door bom-aanvallen uit een vliegmaschine tot zinken gebracht...

Het verhaal is eentonig, eentonig als de vertelling van Multatuli over Saidja en Adinda.

We wennen er maar al te gemakkelijk aan; we worden er niet eens meer diep door ontroerd.

Zoo is het verloop in de wereld en zoo gaat het bij de meeste menschen ook in het geestelijke leven.

Hoevelen rondom ons worden getorpedeerd door de onverwachte aanvallen van allerlei tegenslagen op zakengebied, in werkloosheidsellende, mijnen, die overal op de levenszee ons met gevaar bedreigen.

Onder de telkens terugkerende verhalen van de schipbreukelingen heb ik er één aangetroffen, dat mij buitengewoon heeft ontroerd. Het is al eenige maanden geleden gebeurd en ik vermoed dat velen der lezers, indien ze het gelezen hebben, zich al niet eens meer herinneren. En toch is het zóó aangrijpend, dat ik het de moeite waard acht het opnieuw onder uw aandacht te brengen. Het is gebeurd bij den ondergang van de „Royal Oak”, het Engelsche slagschip, dat getorpedeerd werd in de baai van „Scapa Flow”, de vlootbasis bij de Orkney-eilanden. Een achttienjarige jonge man vertelde aan de persmensen zijn wederaren. Het is een verhaal uit vele, en te tragischer, omdat deze jonge borst ook den ondergang van de kort te voren ondergegane „Courageous”, het vliegtuigmoederschip, had meegemaakt.

No 29 - 20 April 1940

Hoofdredacteur: J. N. VOORHOEVE. Redacteur: J. H. VAN RIESSEN.

Met vaste medewerking van: H. W. Aalders, Bert Bakker, Ds A. G. Barkey Wolf, Dr Ir H. G. van Beusekom, Arts D. K. Boom, Joh^a Breevoort, Exc. Dr H. D. van Broekhuizen, M. W. Camping, J. Claus, Exc. Dr H. Colijn, Ds A. C. Diederiks, Exc. Jhr Mr D. J. de Geer, Ir R. G. Gerritzen, Prof. Dr Joh. de Groot, Prof. Dr F. W. Grosheide, A. van Hoogstraten-Schoch, A. L. van Hulzen, J. H. Isings Jr, Ds B. ten Kate, Gera Kraan-Van den Burg, Joh^a H. Kuyper, Hendrika Kuyper-Van Oordt, J. Linker, Dr G. P. Marang, L. Mens, H. J. v. d. Munnik, Dr O. Norel, A. Norel-Straatsma, Dr R. A. B. Oosterhuis, G. J. Peelen, Mary Pos, O. A. de Ridder, Ds A. K. Straatsma, J. Tiesema, E. Voorhoeve-Van Oordt, Dr Ir N. A. J. Voorhoeve, J. M. Westerbrink-Wirtz, P. de Zeeuw J.Gz.

Vier ontploffingen deden het schip slagzij maken en snel zinken.

Bij de eerste ontploffing lag de jonge man in zijn hangmat; onmiddellijk snelde hij naar het dek, om te zien wat er aan de hand was.

Hij vertelt dan zelf verder:

... „ik trok al mijn kleeren uit en bond den reddingsgordel om; ik sprong over boord. Zoeklichten schenen op het water en ik zag honderden hoofden om mij heen.

„Groote hoeveelheden olie kwamen naar de oppervlakte van het water; mijn oogen deden pijn en de gezichten van de zwemmenden werden vetzig zwart; minuten lang was ik in de lichtbundels der zoeklichten gevangen; ik zag dat twee van mijn kameraden naast mij zwommen, doch later kregen zij kramp en verdwenen.

„Er kwam 'n bootje voorbij, waaruit geroepen werd, of er nog overlevenden waren, doch men hoorde mij niet en de boot verdween in het duister. Ik weet niet hoelang ik gezwommen heb, maar ik moet ongeveer anderhalve mijl afgelegd hebben, toen ik een rots onder mij voelde. Wat er daarna gebeurde, kan ik mij nauwelijks herinneren. Het was als een nachtmerrie; ik weet nog vaag, dat ik 7 tot 10 meter klom en boven op de rots ging liggen. Ik verloor het bewustzijn en kwam eerst weer bij, toen zes mannen mij voedsel brachten. Zij hebben mij naar een hotel gebracht...”

Denk u dit aangrijpend, sober verhaal eens in als werkelijkheid, die uzelf beleven moest. Is het niet ontzettend? Is het geen gróot wonder, dat deze jonge man er het leven afbracht?

Realiseer het u eens... in de donkere van den nacht in de golven zwemmend om lijfsbehoud; naast u medemensen te zien wegzinken; uw roep om hulp versterft zonder te

worden gehoord; de uitputting nabij, den dood voor oogen...

Dan plotseling voelt ge iets stevigs onder de voeten; de rots, redding, hoop, leven. Het leven gered door de reddende rots.

Ik zie de dingen levendig vóór mij gebeuren.

Ik zie de levenszee; het wrak van het menschelijk bestaan, de dreigende gevaren rondom: vijanden die het op het leven hebben gemunt, mijnen, die je van je betrekking berooven; mijnen van zondige verleiding, die levens voorgoed breken en heilig geluk verderven; mijnen in den vorm van operaties, die het leven met den dood bedreigen; en ge zwemt daar nog rond in het golvende, duistere water, zoekend naar vasten grond, naar hulp, naar redding... Mensch, uw geroep verstomt in het gewoel en lawaai van het verwarde wereldleven, medeongelukkigigen ziet ge naast u in de diepte verdwijnen en aan uw worstelend werken om behoud schijnt geen einde te komen. Anderhalve mijl rusteloos zwemmen door de eindelooze zeevlakte brengt u de uitputting nabij; doet van oogenblik tot oogenblik de hoop verflauwen; ondermijnt uw energie. Welnu in die zee van eindelooze ellende is redding mogelijk: de Rots, de reddende Rots.

Zoek dien Rots; hij geeft vastigheid. De reddende Rots geeft het leven. Die reddende Rots in de deinende wateren van ons leven met de dreigende gevaren is Jezus Christus.

Die in Mij gelooft zál leven.

„Vaste Rots in elken nood.
Schuilplaats zelfs tot in den dood.
G' ondersteunt die wanklend viel.
Trooster der bedroefde ziel.
Jezus, Heiland, Zone Gods,
Ja, Gij zijt der eeuwen Rots.”

H. W. Aalders

Jaargang 45